

НАРЕДБА ЗА ДОПИНГОВ КОНТРОЛ ПРИ ТРЕНИРОВЪЧНА И СЪСТЕЗАТЕЛНА ДЕЙНОСТ

В сила от 03.05.2011 г.

Приета с ПМС № 105 от 20.04.2011 г.

Обн. ДВ. бр.35 от 3 Май 2011г.

Глава първа. ОБЩИ РАЗПОРЕДБИ

Чл. 1. (1) С наредбата се уреждат организацията и контролът за предотвратяване използването на забранени субстанции и забранени методи от спортисти и длъжностни лица, установяването на нарушенията на антидопинговите правила и налаганите санкции.

(2) Наредбата се прилага спрямо лицензираните спортни организации и техните членове, спортистите и спрямо всички лица, които участват в спортно-състезателната и тренировъчната дейност.

Чл. 2. (1) Национален орган за осъществяване на допингов контрол, превенция и борба срещу допинга в спорта е Антидопинговият център към министъра на физическото възпитание и спорта.

(2) Антидопинговият център е национална антидопингова организация.

(3) Антидопинговият център извършва дейността си въз основа на годишен план за разпределение на проверките, утвърден от министъра на физическото възпитание и спорта.

(4) Устройството и дейността на Антидопинговия център се уреждат с правилник, приет от Министерския съвет по предложение на министъра на физическото възпитание и спорта.

Чл. 3. Лицата, участващи в дейността по осъществяване на допингов контрол, са длъжни да пазят и да не разгласяват информацията, станала им известна във връзка и по повод на тяхната работа, освен в случаите, посочени в наредбата.

Чл. 4. (1) На допингов контрол подлежат:

1. спортистите, картотекирани към лицензирани спортни организации на територията на Република България;
2. спортистите от страните, подписали Допълнителния протокол към Конвенцията срещу употребата на допинг на Съвета на Европа, съставен на 12 септември 2002 г. във Варшава (ДВ, бр. 82 от 2005 г.) и ратифициран

със закон от Народното събрание (ДВ, бр. 17 от 2005 г.), когато те пребивават на територията на Република България;

3. спортистите, участващи в международни спортни прояви на територията на Република България по искане от международните спортни организации.

(2) Допинговият контрол, извършван въз основа на годишния план за разпределение на проверките, е за сметка на бюджета на Антидопинговия център.

(3) Извън случаите по ал. 2 допингов контрол може да бъде извършен и по искане на:

1. международна спортна организация;
2. лицензирана спортна организация или нейни членове;
3. спортна организация от страна, подписала Допълнителния протокол към Конвенцията срещу употребата на допинг на Съвета на Европа, осъществяваща състезателна и тренировъчна спортна дейност на територията на Република България.

(4) Искания от организация за допинговия контрол по ал. 3 могат да бъдат отправяни само по администрирания от нея спорт и се заплащат съгласно ценоразпис, утвърден от изпълнителния директор на Антидопинговия център.

Чл. 5. Спортните организации са длъжни да известяват незабавно Министерството на физическото възпитание и спорта, Антидопинговия център и Българския олимпийски комитет при установяване на нарушения на антидопинговите правила от друг контролен орган.

Чл. 6. (1) Нарушения на антидопинговите правила съставляват:

1. наличието на забранена субстанция, нейни метаболити или маркери в проба на спортист при съобразяване със следните условия и изключения:

а) лично задължение на всеки спортист е да се увери, че в организма му не постъпват забранени субстанции; спортистът носи отговорност за всяка забранена субстанция, нейни метаболити или маркери, открити във взета от него проба, и не е необходимо да се доказват намерение, вина, небрежност или съзнателно използване от страна на спортиста за установяване на нарушението;

б) достатъчни доказателства за установяване на нарушението има при наличие на забранена субстанция, нейни метаболити или маркери в проба "А", при условие че спортистът отхвърли правото на анализ на проба "Б" и такъв не се състои, както и при условие че проба "Б" се анализира и резултатът от нейния анализ потвърждава наличието на забранената субстанция и/или нейните метаболити или маркери, открити в проба "А" на

спортиста;

в) с изключение на субстанциите, за които в Списъка на забранените субстанции и методи е определен количествен праг, наличието на каквото и да е количество забранена субстанция, нейни метаболити или маркери в пробата на спортист съставлява нарушение на антидопинговите правила;

г) като изключение от общото правило на т. 1 Списъкът на забранените субстанции и методи или международните стандарти могат да установяват специални критерии за определяне на забранени субстанции, които могат да бъдат произведени ендогенно;

2. използването или опитът за използване от спортист на забранена субстанция или забранен метод при съобразяване със следните условия и изключения:

а) лично задължение на всеки спортист е да се увери, че в организма му не постъпват забранени субстанции и не е необходимо да се доказват намерение, вина, небрежност или съзнателно използване от страна на спортиста за установяване на нарушението, свързано с използването на забранена субстанция или забранен метод;

б) дали използването или опитът за използване на забранена субстанция или забранен метод са били успешни или не е без съществено значение; за установяване извършването на нарушение на антидопинговите правила е достатъчно, че забранената субстанция или забраненият метод са били използвани или е бил направен опит за тяхното използване;

3. отказът за участие или неучастие на спортист без уважителна причина във вземане на проби след получаване на известие съгласно установеното в наредбата или избягване по какъвто и да е друг начин на процедурата по вземане на проби;

4. нарушаването на изискванията, свързани със задължението на спортиста да бъде на разположение за извънсъстезателно тестване, включително неуспешното подаване на информация за местонахождението и пропуснатите проверки, които се декларират въз основа на правила, съответстващи на посочените в Международния стандарт за тестване; всяка комбинация от 3 пропуснати проверки и/или неуспешно подаване на информация за местонахождение, извършени в срок 18 месеца съгласно установеното от антидопинговите организации с правомощия спрямо спортиста, съставлява нарушение на антидопинговите правила;

5. фалшифицирането или опитът за фалшификация на която и да е част от процедурата за допингов контрол;

6. притежаването на забранени субстанции или забранени методи при съобразяване със следните условия и изключения:

а) притежаване на забранена субстанция или забранен метод от спортист по всяко време и на всяко място, освен ако спортистът установи,

че притежанието е съгласно разрешение за терапевтична употреба, издадено по реда на чл. 15, или друго приемливо оправдание;

б) притежаване на забранена субстанция или забранен метод по време на състезание или извън състезание от длъжностно лице във връзка със спортист, освен ако длъжностното лице докаже, че притежаването е съгласно разрешение за терапевтична употреба, издадено по реда на чл. 15, или друго приемливо оправдание;

7. трафикът или опитът за трафик на забранена субстанция или забранен метод;

8. прилагането или опитът за прилагане на забранена субстанция или забранен метод върху спортист, както и съдействието, подстрекаването, подпомагането, подбуждането, прикриването и всеки друг вид съучастничество, включващо нарушение или опит за нарушение на антидопинговите правила.

(2) Допингът е проява на едно или повече от нарушенията на антидопинговите правила по ал. 1.

(3) Предприемането на каквито и да е действия спрямо спортисти или други лица, нарушили антидопинговите правила, е недопустимо, освен ако тези действия бъдат предприети в срок до 8 години от датата, на която е установено нарушението.

Глава втора. ОРГАНИЗАЦИЯ НА ДОПИНГОВИЯ КОНТРОЛ

Раздел I.

Задължения и отговорности на Антидопинговия център, спортистите и други лица

Чл. 7. (1) Изпълнителният директор на Антидопинговия център издава инструкция, с която определя критериите за включване на спортистите в Регистъра на спортистите за тестване и Техническите процедури по тестването.

(2) Спортистите и други лица са длъжни да знаят кое съставлява нарушение на антидопинговите правила и кои субстанции и методи са включени в Списъка на забранените субстанции и методи.

Чл. 8. (1) Всеки спортист, определен за тестване, е длъжен да се яви пред антидопинговите екипи, дори и при отказ от участие в състезанието или тренировката.

(2) Определен за тестване спортист се освобождава от председателя на антидопинговия екип и дежурния лекар, когато спортистът е прекратил участието си в срещата или тренировката по медицински показания и е

транспортиран до лечебно заведение. Председателят на антидопинговия екип и дежурният лекар изпращат писмен доклад за това до изпълнителния директор на Антидопинговия център.

(3) В случаите, когато спортист е прекратил участието си в състезанието по медицински показания, на тестване подлежи предварително изтеглена чрез жребий резерва.

(4) Временното отлагане на процедурата за тестване се допуска само в случаите, определени по реда на чл. 29, ал. 3.

Чл. 9. (1) Спортист - участник в състезание, е длъжен след приключването му и преди напускане на спортния обект да провери при антидопинговия екип дали е определен за тестване.

(2) Спортист, определен за тестване извън състезание, е длъжен да се яви за вземане на проба от антидопинговия екип в определения срок съгласно уведомяването по чл. 28.

Чл. 10. (1) Спортистите, включени в Регистъра на спортистите за тестване на Антидопинговия център, са длъжни да предоставят точна и актуална информация за своето местонахождение посредством АДАМС.

(2) Информацията по ал. 1 се въвежда в срок преди първия ден на всяко тримесечие от началото на календарната година, а при всяка настъпила промяна - незабавно.

(3) Информацията се използва само за целите на планиране, координиране и провеждане на тестване при спазване изискванията на Закона за защита на личните данни и се предоставя на Световната антидопингова агенция (САА) и на други антидопингови организации с правомощия да проверяват даден спортист съобразно Международния стандарт за тестване, при условие че тази информация се пази в тайна по всяко време и се унищожавя, след като престане да бъде релевантна за посочените по-горе цели.

(4) Антидопинговият център може по всяко време да изисква допълнителна информация от съответната лицензирана спортна организация за местонахождението на отделни спортисти.

(5) Спортист с наложено наказание временно отстраняване или лишаване от права подлежи на извънсъстезателно тестване и е длъжен при поискване да предоставя на Антидопинговия център информация за местонахождението си по време на срока на наказанието.

(6) Неподаването на информация за местонахождение посредством АДАМС се счита за неуспешно подаване за целите на чл. 6, ал. 1, т. 4, при условие че са изпълнени условията на Международния стандарт за тестване.

(7) Случаите, при които спортистът не е на разположение за тестване

на декларираното от самия него/нея местонахождение, се считат за пропуснати проверки за целите на чл. 6, ал. 1, т. 4, при условие че са изпълнени условията на Международния стандарт за тестване.

(8) Спортист, когото Антидопинговият център е включил в своя Регистър на спортистите за тестване, е длъжен да спазва изискванията на наредбата, включително задължението за подаване на информация за местонахождението си по Международния стандарт за тестване, освен ако извести писмено Антидопинговия център, че е прекратил спортносъстезателната си дейност или че е информиран, че не отговаря на критериите за включване в Регистъра на спортистите за тестване на Антидопинговия център.

(9) Спортист, който е известил писмено Антидопинговия център, че прекратява своята спортносъстезателна дейност, не може да се завърне към такава, освен ако извести Антидопинговия център за това поне 6 месеца преди датата на очакваното си завръщане. За посочения период до действителното завръщане към спортносъстезателна дейност спортистът е длъжен да бъде на разположение за извънсъстезателно тестване без предизвестие, както и при поискване да спазва изискванията за подаване на информация за местонахождението си по Международния стандарт за тестване.

(10) Лицензираните спортни организации могат да определят специфични изисквания за прекратяване на и завръщане към спортносъстезателна дейност, различни от тези по ал. 9.

Чл. 11. (1) Спортистите носят отговорност за всяка забранена субстанция или нейни метаболити или маркери, открити в техните проби, както и за притежаването на ресурси за прилагане на забранен метод.

(2) Спортистите не носят отговорността по ал. 1, ако:

1. забранената субстанция, нейните метаболити или маркери не надвишават граничното ниво, определено в Списъка на забранените субстанции и методи на САА или в Международния стандарт за лаборатории и техническите документи към него;

2. са получили разрешение за терапевтична употреба на откритите забранени субстанции или забранени методи и концентрацията им не надвишава праговете лимити съгласно Списъка на забранените субстанции и методи;

3. използването на откритата забранена субстанция или забранен метод е следствие от предприети спешни медицински мерки, възпрепятстващи тежки увреждания на спортиста.

(3) Спортистите са длъжни да информират лекуващите ги лекари за отговорността си по ал. 1.

Чл. 12. Лицензираните спортни организации приемат с решение на управителния си орган антидопингови правила, съобразени с изискванията на Световния антидопингов кодекс и наредбата.

Чл. 13. (1) Медицинските лица, работещи в областта на спорта, при лечение на спортисти са длъжни:

1. да не препоръчват, предписват, дават или прилагат лекарства, съдържащи забранени субстанции, ако те могат да бъдат заменени с други, които не съдържат такива субстанции;

2. да не препоръчват, предписват, прилагат или предлагат използването на забранени методи, ако те могат да бъдат заменени с такива, които не са забранени.

(2) Медицинските лица, работещи в областта на спорта, при лечение на спортисти може да не спазят правилата по ал. 1 при условие на спешност.

(3) След оказване на спешната помощ по ал. 2 медицинското лице е длъжно незабавно писмено да извести изпълнителния директор на Антидопинговия център и спортиста за приложеното лечение.

Раздел II.

Списък на забранените субстанции и методи и разрешения за терапевтична употреба

Чл. 14. (1) Световната антидопингова агенция ежегодно изготвя и публикува като международен стандарт Списъка на забранените субстанции и методи, в който изчерпателно се изброяват забранените субстанции и забранените методи. Измененията в Списъка на забранените субстанции и методи влизат в сила за Република България по реда на Международната конвенция за борба с употребата на допинг в спорта, ратифицирана със закон от Народното събрание (ДВ, бр. 105 от 2006 г.).

(2) Списъкът на забранените субстанции и методи се разпространява от Антидопинговия център до всички лицензирани спортни организации и Българския олимпийски комитет и се публикува на интернет страницата на Антидопинговия център и на Министерството на физическото възпитание и спорта.

(3) Списъкът на забранените субстанции и методи се прилага към антидопинговите правила, приети от всяка лицензирана спортна организация.

(4) За целите на прилагане на глава пета всички забранени субстанции ще бъдат наричани "специфични субстанции" с изключение на:

1. субстанциите от класовете на анаболните средства и хормоните;

2. онези стимуланти, хормонални антагонисти и модулатори, които Списъкът на забранените субстанции и методи идентифицира като забранени субстанции.

(5) Забранените методи не са специфични субстанции.

(6) Определянето на Списъка на забранените субстанции и методи от САА и класифицирането в него на субстанциите в категории е окончателно и не подлежи на оспорване от спортиста или друго лице въз основа на аргумента, че субстанцията или методът не са маскиращи средства, нямат потенциал за повишаване на постиженията, не представляват риск за здравето или не накърняват спортния дух.

Чл. 15. (1) Спортистите с документирани заболявания, за които се изисква използване на забранена субстанция или забранен метод преди използването им са длъжни да подадат молба за разрешение за терапевтична употреба по образец, утвърден от САА и публикуван на интернет страницата на Антидопинговия център. Наличието на забранена субстанция, нейни метаболити или маркери, използването или опитът за използване на забранена субстанция или забранен метод, притежаването на забранени субстанции и методи и прилагането или опитът за прилагане на забранен метод или забранена субстанция не се считат за нарушения на антидопинговите правила, когато са в съответствие с разпоредбите на приложимо разрешение за терапевтична употреба, издадено съобразно Международния стандарт за разрешения за терапевтична употреба.

(2) Разрешения за терапевтична употреба се издават:

1. за спортисти на национално ниво - от изпълнителния директор на Антидопинговия център след становище на Контролно-медицинската комисия;

2. за спортисти на международно ниво - от съответната международна спортна организация, освен ако същата не е предоставила това право на Антидопинговия център.

(3) Редът и начинът за разглеждане на молбите за издаване на разрешение за терапевтична употреба се определят от Контролно-медицинската комисия с вътрешни правила.

(4) Спортистите по ал. 2, т. 1, освен в извънредни случаи, трябва да искат разрешение за терапевтична употреба не по-късно от 21 дни преди участие в състезание или спортна проява.

(5) В случаите на ал. 2, т. 1 изпълнителният директор на Антидопинговия център в най-кратък срок, но не повече от 7 дни от получаване на молбата с решение издава или отказва издаване на разрешение за терапевтична употреба. Решението на изпълнителния директор подлежи на обжалване в тридневен срок пред Българския спортен арбитраж към Българския олимпийски комитет. Ако Българският спортен

арбитраж промени решението за отказ за издаване на разрешение за терапевтична употреба, неговото решение може да бъде обжалвано от САА пред Спортния арбитражен съд в гр. Лозана, Швейцария.

(6) Изпълнителният директор на Антидопинговия център предоставя информация на САА и на съответната лицензирана спортна организация за решенията по ал. 5.

(7) Съответната лицензирана спортна организация предоставя информация на международната спортна организация за взетите решения по ал. 5.

(8) Световната антидопингова агенция има право да преразгледа решението за издаване или отказ за издаване на разрешение за терапевтична употреба, както и да го отмени, в случай че установи, че не е спазен Международният стандарт за разрешение за терапевтична употреба.

(9) Решенията, с които САА променя издаването или отказа за издаване на разрешение за терапевтична употреба, могат да бъдат обжалвани само пред Спортния арбитражен съд в Лозана, Швейцария, от спортиста или от антидопинговата организация, чието решение бива променено. Решенията, постановяващи отказ за издаване на разрешение за терапевтична употреба, които не бъдат променени от САА, могат да бъдат обжалвани пред Спортния арбитражен съд в Лозана, Швейцария - за спортистите на международно ниво, или пред Българския спортен арбитраж - за всички останали спортисти.

Раздел III. Антидопингови екипи

Чл. 16. (1) Процедурата по вземане, запечатване, съхраняване, транспортиране и предаване на проби за анализ се осъществява от антидопингови екипи при спазване правилата на Международния стандарт за тестване.

(2) Изпълнителният директор издава сертификати на лицата, които имат право да участват в антидопингови екипи.

(3) Съставът на всеки антидопингов екип е от поне двама членове, един от които е председател, и се определя със заповед на изпълнителния директор на Антидопинговия център. Със заповедта изпълнителният директор може да определи служител от Антидопинговия център, който да упражнява контрол върху дейността на антидопинговия екип.

(4) Изпълнителният директор на Антидопинговия център издава на лицата по ал. 3 служебна карта, осигуряваща право на достъп до всички състезания, спортни прояви и спортни обекти и съоръжения.

(5) В състава на антидопинговите екипи не могат да бъдат включвани лица, които:

1. са наказвани за нарушения на антидопинговите правила;
2. работят в лаборатория за допингов контрол;
3. работят по трудово правоотношение или на граждански договор към лицензирана спортна организация;
4. представляват или са членове на ръководен орган на лицензирана спортна организация.

Чл. 17. Членовете на антидопинговия екип:

1. вземат проби от биологичен материал от спортистите, подлежащи на тестване;
2. събират данни и констатира факти с цел установяване на нарушения на антидопинговите правила в дейността на спортисти, длъжностни и други лица;
3. попълват документацията за дейностите по т. 1 и 2 и носят отговорност за правилното отразяване на всички данни;
4. отговарят за правилното вземане, запечатване, съхраняване, транспортиране и своевременното предаване на пробите в акредитирана от САА лаборатория.

Чл. 18. (1) Във връзка с констатиране на нарушения на антидопинговите правила по смисъла на чл. 6, ал. 1 членовете на антидопинговия екип имат право да извършват проверка на личния багаж и вещи на спортистите и длъжностните лица.

(2) При откриване на субстанция при проверката по ал. 1, за която има съмнение, че е включена в Списъка на забранените субстанции и методи, членовете на антидопинговия екип имат право да я изземат за анализ.

(3) За иззетата субстанция по ал. 2 се попълва протокол и субстанцията се изпраща за анализ в акредитирана от САА лаборатория по реда на чл. 34.

Чл. 19. Лицата - организатори на състезания и/или спортни прояви, са длъжни да осигурят условия за работа на антидопинговите екипи, определени в Техническите процедури за тестване по чл. 7, ал. 1.

Чл. 20. Лабораторният анализ на пробите, взети от антидопинговите екипи, се извършва от акредитирани или одобрени от САА лаборатории.

Глава трета.

ПРОЦЕДУРИ ПО ДОПИНГОВ КОНТРОЛ

Раздел I.

Подбор на спортисти за тестване

Чл. 21. (1) При тестване на спортисти, вписани в Регистъра на спортистите за тестване на Антидопинговия център, подборът се извършва, както следва:

1. по време на състезание:

а) при индивидуалните спортове - класиралите се на първите три места и други спортисти по жребий;

б) при отборните спортове - чрез жребий се определят по двама спортисти и един - за резерва, от всеки отбор от заявените за участие в състезанието;

в) всеки спортист, поставил световен, европейски или национален рекорд;

г) председателят на антидопинговия екип има право да подбира спортисти за целево тестване по собствена преценка;

2. извън състезание:

а) случаен подбор на спортисти, включително такива, изтърпяващи период на лишаване от права или временно отстраняване;

б) целево тестване на спортисти, включително такива, изтърпяващи период на лишаване от права или временно отстраняване.

(2) Тестването по ал. 1 е без предизвестие, освен при изключителни обстоятелства.

(3) Когато при извършено по реда на ал. 1 и 2 тестване бъдат установени нарушения на антидопинговите правила от двама или повече спортисти от един и същ отбор, се извършва разширен допингов контрол, който може да обхване всички спортисти от отбора.

Чл. 22. (1) Тегленето на жребий за определяне на спортисти за тестване при индивидуалните спортове се извършва от председателя на антидопинговия екип съвместно с главния съдия на състезанието, а при отборните спортове - и с по един представител на отборите.

(2) Тегленето на жребий при индивидуалните спортове се извършва преди започване на състезанието или спортната проява - за определяне на дисциплините и/или категориите, и в края на състезанието или спортната проява - за определяне на спортистите.

(3) Тегленето на жребий за подбор на спортисти за тестване по време на състезание при отборните спортове се извършва:

1. за футболни състезания - по време на редовната почивка между полувремената;

2. за останалите отборни спортове - в последната почивка преди края на състезанието.

Чл. 23. При определяне на спортистите, подлежащи на тестване по време на състезание, може да присъства по един представител на Антидопинговия център и на съответните спортни организации при спазване на задължението по чл. 3.

Раздел II. Вземане на проби

Чл. 24. Процедурата по вземане на проби за допингов контрол се осъществява по начин, който гарантира целостта, сигурността и идентичността на пробата, при зачитане на личната свобода и достойнство на спортиста и в съответствие с Международния стандарт за тестване на САА.

Чл. 25. (1) Вземането на пробите се извършва в специално оборудвано за целта място, наричано станция за допингов контрол.

(2) Станцията за допингов контрол трябва да осигурява уединено даване на пробата от спортиста и възможност за контрол от членовете на антидопинговите екипи с цел недопускане на нейното фалшифициране.

Чл. 26. При известяване за допингов контрол и вземане на проби членовете на антидопинговите екипи са длъжни да се легитимират със служебната карта по чл. 16, ал. 4.

Чл. 27. (1) По време на състезание определените за тестване спортисти се известяват писмено непосредствено след приключване на участието им в състезанието.

(2) Известието за тестване е част от формуляра за допингов контрол по чл. 33, ал. 1.

Чл. 28. (1) При провеждане на тестване извън състезание антидопинговите екипи установяват местонахождението на определения спортист и го уведомяват за допинговия контрол, като посочват мястото и времето, определени за даване на допинг пробата.

(2) Уведомяването по ал. 1 за тестване трябва да е направено писмено, по телефон, имейл, факс или по друг подходящ начин.

Чл. 29. (1) Спортистът, определен за тестване по време на

състезание, се явява в станцията за допингов контрол в срока, определен в полученото от него известие.

(2) Спортистът няма право да напуска станцията за допингов контрол без разрешение от председателя на антидопинговия екип. В случай че получи разрешение за временно напускане на станцията за допингов контрол, спортистът задължително се придружава от член на антидопинговия екип за времето на отсъствието му.

(3) Напускането на станцията за допингов контрол преди даването на пробата се допуска след разрешение на председателя на антидопинговия екип в следните случаи:

1. непосредствено участие в друго състезание;
2. участие в церемония по награждаване;
3. участие в пресконференция;
4. оказване на медицинска помощ;
5. осигуряване на представител, придружител и/или преводач;
6. представяне на документ за самоличност.

Чл. 30. (1) Всеки спортист, определен за тестване, има право да се яви в станцията за допингов контрол с придружител - лекар, треньор или служебно лице, а при международни състезания се допуска и преводач.

(2) Всеки непълнолетен спортист има право да бъде придружен в станцията за допингов контрол освен от лицата по ал. 1 и от един от законните си представители.

(3) Спортист с увреждания има право да бъде придружен в станцията за допингов контрол освен от лицата по ал. 1 и от лице, посочено от него.

(4) Лицата, придружаващи спортиста, могат да присъстват при процедурата по вземане на пробата, освен при физиологичните действия на спортиста по даване на уринна проба.

(5) Спортистът удостоверява самоличността си с документ за самоличност или акредитационна карта за спортната проява със снимка.

(6) Председателят или член на антидопинговия екип е длъжен да обясни на спортиста и на неговите придружители или представител последователността на действията при процедурата по вземане на пробата.

Чл. 31. (1) Използваните от антидопинговия екип комплекти технически пособия за вземане на проби трябва да отговарят на Международните стандарти за тестване на САА.

(2) Всеки комплект технически пособия за вземане на проба трябва да отговаря на следните изисквания:

1. да има уникален номер;
2. системата на запечатване на пробите да осигурява невъзможност

за тяхното манипулиране;

3. да осигурява анонимност на спортистите, дали пробите;

4. да гарантира стерилност и еднократната им употреба.

Чл. 32. (1) Процедурите за вземане на кръвни проби трябва да отговарят на международно признатите стандартни предпазни мерки и на Международния стандарт за тестване на САА.

(2) Кръвната проба се взема от член на антидопинговия екип с медицинска квалификация.

(3) Взетото количество кръв трябва да отговаря на изискванията за анализ на пробата. Запечатаните кръвни проби се съхраняват в съответствие с вътрешните правила на съответната одобрена от САА лаборатория.

Чл. 33. (1) За взетата проба се попълва формуляр по образец, утвърден от САА и публикуван на интернет страницата на Антидопинговия център.

(2) Всички възражения към процедурата за вземане на пробите се записват във формуляра за допингов контрол по ал. 1 в частта "коментари".

(3) Възражения за всички нарушения по процедурата за вземане на проби могат да правят лицата по чл. 30 с изключение на преводача.

(4) Екземпляр от формуляра по ал. 1 със записаните в него възражения за нарушение на процедурата за вземане на проба се представя на Контролно-медицинската комисия при Антидопинговия център от председателя на антидопинговия екип не по-късно от 24 часа след приключване на процедурата.

Чл. 34. (1) След даването на последната проба от спортистите, определени за тестване, всички проби се запечатват в транспортния контейнер, за да се гарантират тяхната цялост, идентичност и годност, и се осигурява транспортирането и предаването им в акредитирана от САА лаборатория, придружени от необходимата документация.

(2) Транспортирането на пробите се осигурява от член на антидопинговия екип, който отговаря за доставянето на транспортните контейнери в акредитирани от САА лаборатории, по най-бързия и сигурен начин.

(3) Предаването на пробите от член на антидопинговия екип до трети лица се описва надлежно във формуляра за реда на предаване на пробите, утвърден от САА и публикуван на интернет страницата на Антидопинговия център.

(4) В празнични и почивни дни, както и при извънредни обстоятелства, които не позволяват предаването на пробите в

акредитирани от САА лаборатории, транспортните контейнери се предават на изпълнителния директор на Антидопинговия център или на упълномощено от него длъжностно лице за съхраняване в централната станция за допингов контрол. Контейнерите с проби се съхраняват при подходяща температура в хладилна камера, която се заключва от изпълнителния директор на Антидопинговия център или от упълномощено от него длъжностно лице.

Чл. 35. (1) Предаването на пробите в акредитирана от САА лаборатория заедно с предназначенията за лабораторията документация се извършва с формуляра по чл. 34, ал. 3.

(2) Членът на антидопинговия екип предава на председателя на Контролно-медицинската комисия документацията от взетите проби, която не е предназначена за акредитираната от САА лаборатория, доклад по образец, утвърден от САА и публикуван на интернет страницата на Антидопинговия център, и допълнителния формуляр, утвърден от САА и публикуван на интернет страницата на Антидопинговия център, в случай на необходимост.

Раздел III.

Анализ на проби и процедури по първоначално разглеждане на резултати

Чл. 36. (1) Изпълнителният директор на Антидопинговия център по предложение на директора на Лабораторията за допингов контрол утвърждава вътрешни правила на лабораторията за приемане, проследяване и освобождаване на проби, съобразени с Международния стандарт за лаборатории и техническите документи към него.

(2) Вътрешните правила на Лабораторията за допингов контрол включват и образци от документи за надлежно отразяване на приемането, проследяването и освобождаването на проби.

Чл. 37. (1) Пробите се приемат за анализ от служител на акредитирана от САА лаборатория, който проверява целостта на пломбата на транспортния контейнер, целостта на пробите, както и документите, придружаващи пробите.

(2) Пробите се приемат от акредитирана от САА лаборатория в специално закодирани бутилки с уникален номер, осигуряващи анонимността на спортиста.

(3) Предадените проби се анализират, ако няма причини за отказ от страна на акредитираната от САА лаборатория.

(4) Акредитираната от САА лаборатория отказва анализиране на проба в следните случаи:

1. липсва или е нарушена целостта на пломбата върху транспортния контейнер;

2. нарушена е целостта на бутилката с пробата;

3. представена е проба без съпътстващи документи;

4. в документите, съпровождащи пробите, или върху самите проби е отбелязано името, поставен е подпис, инициали или друг знак, който би могъл да разкрие самоличността на спортиста;

5. съществуват различия между кодовите номера на пробите и тези, записани в придружаващите ги документи;

6. съществуват видими разлики между уринните проби "А" и "Б" - цвят, мътност, наличие на утайка;

7. количеството и рН на уринната проба са различни от изискванията на Международния стандарт за лаборатории;

8. уринните проби са с относително тегло, по-малко от 1,005, измерено с рефрактометър в акредитираната от САА лаборатория след отварянето на проба "А".

(5) Отказът за анализиране на пробата или пробите се вписва в съответните документи по чл. 36, ал. 2.

(6) Отказът за изследване на пробата или пробите се съобщава на заинтересованата антидопингова организация.

(7) Пробите, за които е отказано изследване, се съхраняват при подходящи условия от акредитираните от САА лаборатории за срок 3 месеца считано от датата на предаване на съответния документ по чл. 36, ал. 2 на Антидопинговия център и/или на заинтересованата антидопингова организация.

Чл. 38. (1) За установяване наличието на забранени субстанции, техни метаболити или маркери по чл. 6, ал. 1, т. 1 Антидопинговият център изпраща проби за анализ в акредитирани от САА лаборатории.

(2) Пробите по ал. 1 се анализират за откриване на забранени субстанции или забранени методи от Списъка на забранените субстанции и методи, както и на други субстанции съгласно разпореденото от САА във връзка с нейната Програма за наблюдение или за подпомагане на Антидопинговия център или националните организации при профилирането на необходимите параметри в урината, кръвта или друга биологична течност/тъкан, взета от спортист, включително ДНК или геномно профилиране с антидопингова цел.

(3) Пробите не могат да бъдат използвани за цели извън описаните в ал. 2 без писменото съгласие на спортиста. Пробите, които със съгласието на спортиста се използват за цели извън посочените в ал. 2, не бива да

съдържат никакви идентификационни знаци, които биха могли да доведат до разкриване самоличността на съответния спортист.

(4) Дадена проба може да бъде анализирана повторно за целите на ал. 2 по всяко време само при разпореждане на антидопинговата организация, взела пробата, или на САА. Условието и обстоятелствата, при които дадена проба се подлага на повторен анализ, трябва да отговарят на изискванията на Международния стандарт за лаборатории.

Чл. 39. (1) За резултатите от анализирани проби се съставя доклад в 3 екземпляра, който се изготвя от директора на акредитираната от САА лаборатория.

(2) Директорът на акредитираната от САА лаборатория предава екземпляр от доклада за аналитичните изследвания на изпълнителния директор на Антидопинговия център и на председателя на Контролно-медицинската комисия. Един екземпляр от доклада остава на съхранение в акредитираната от САА лаборатория.

(3) Цялата дейност по ал. 1 и 2 задължително се осъществява при условия на конфиденциалност и се докладва на САА чрез АДАМС.

Чл. 40. (1) При отрицателен резултат от изследването на проба "А" изпълнителният директор на Антидопинговия център или упълномощено от него длъжностно лице писмено известява спортиста чрез съответната лицензирана спортна организация.

(2) Документацията за проби с отрицателен резултат се съхранява от Антидопинговия център за срок две години считано от датата на вземане на пробите. Пробите се съхраняват от Лабораторията за допингов контрол за срок 3 месеца считано от датата на предаване на доклада с резултата на Антидопинговия център при условия, гарантиращи запазването на химическия им състав.

Чл. 41. (1) При установяване на неблагоприятен аналитичен резултат от изследването на проба "А" докладът с резултата от анализа и цялата документация, свързана с вземането на пробата, се внасят за разглеждане от Контролно-медицинската комисия към Антидопинговия център.

(2) Контролно-медицинската комисия извършва предварителна проверка, за да определи дали:

1. е било, или предстои да бъде издадено разрешение за терапевтична употреба съгласно предвиденото в наредбата и в Международния стандарт за разрешения за терапевтична употреба;

2. има видимо отклонение от Международния стандарт за тестване или от Международния стандарт за лаборатории, което е причинило неблагоприятния аналитичен резултат.

Чл. 42. (1) Контролно-медицинската комисия не провежда изслушване и обявява резултата за невалиден, когато:

1. е установено съществено нарушение на процедурите за вземане, запечатване, съхраняване, транспортиране, предаване и анализ на пробата;

2. спортистът има валидно разрешение за терапевтична употреба на забранената субстанция или забранения метод, открити в пробата, и тяхната концентрация не надвишава допустимите терапевтични граници.

(2) При съмнение, че неблагоприятният аналитичен резултат се дължи на физиологично или патологично състояние на спортиста, Контролно-медицинската комисия назначава допълнителни медицински изследвания за сметка на спортиста и не провежда изслушване до тяхното приключване и представяне на резултатите.

(3) В случаите по ал. 1 и 2 Контролно-медицинската комисия чрез изпълнителния директор на Антидопинговия център писмено известява спортиста и съответната лицензирана спортна организация за взетите решения.

Чл. 43. (1) Когато не са налице условията по чл. 42, изпълнителният директор на Антидопинговия център известява спортиста чрез лицензираната спортна организация и САА за неблагоприятния аналитичен резултат от проба "А" и за изискването лицензираната спортна организация да наложи временно отстраняване на спортиста.

(2) Известяването на лицензираната спортна организация по ал. 1 се извършва писмено и може да бъде получено от председателя ѝ или от упълномощено от него длъжностно лице.

(3) В известието по ал. 2 изпълнителният директор определя дата, час и място за предварително изслушване на спортиста пред Контролно-медицинската комисия и дава разяснение относно:

1. правото на спортиста да приеме неблагоприятния аналитичен резултат;

2. правото на спортиста да поиска в определен от Контролно-медицинската комисия срок да бъде извършен контролен анализ на проба "Б", което право се счита за отхвърлено, в случай че не постъпи такова искане;

3. възможността спортистът или негов представител да присъства на отварянето на проба "Б" в рамките на посочения в Международния стандарт за лаборатории срок при постъпило искане за провеждане на анализа;

4. правото на спортиста да поиска копие на пакета на лабораторните документи, съдържащи информацията, която се изисква съгласно

Международния стандарт за лаборатории.

(4) Лицензираната спортна организация известява спортиста за резултата от проба "А" и за своето решение относно временното му отстраняване. Лицензираната спортна организация няма право да разгласява самоличността на спортиста пред трети лица до окончателното потвърждаване на неблагоприятния резултат.

(5) Спортистът има право да подаде писмена молба до изпълнителния директор на Антидопинговия център за извършване на контролен анализ на проба "Б" в срок до 5 работни дни от получаването от страна на лицензираната спортна организация на известието по ал. 2. Ако спортистът не подаде молба в определения срок или приеме неблагоприятния аналитичен резултат, резултатът от анализа на проба "А" се счита за окончателен и цялата документация по извършения допингов контрол се изпраща от изпълнителния директор на Антидопинговия център на Дисциплинарната комисия.

(6) Молбата се подава на място, по факс или по куриер.

Чл. 44. (1) Предварителното изслушване се провежда от Контролно-медицинската комисия при спазване на принципите по чл. 59, ал. 8 в срок не по-дълъг от 5 работни дни.

(2) Предварителното изслушване по време на спортни прояви може по искане на спортиста да се проведе по ускорена процедура - непосредствено след временното му отстраняване.

(3) За провеждането на предварителното изслушване се съставя протокол, който се подписва от спортиста и от членовете на Контролно-медицинската комисия.

Чл. 45. (1) При условие че бъде поискан от спортиста или от Контролно-медицинската комисия, контролният анализ се извършва от Лабораторията за допингов контрол и се насрочва не по-късно от 7 работни дни след получаване на молбата на спортиста.

(2) Спортистът и съответната лицензирана спортна организация се известяват за деня и часа на провеждане на анализ на проба "Б". Провеждането на контролния анализ може да бъде отложено по писмено взаимно споразумение между спортиста, Антидопинговия център и Лабораторията за допингов контрол.

(3) Контролният анализ се извършва от екип, който не е участвал при анализа на проба "А".

Чл. 46. (1) Анализът на проба "Б" се извършва в същата акредитирана от САА лаборатория, в която е извършен анализът на проба "А".

(2) В случаите по ал. 1 редът за извършване на контролния анализ се определя съобразно правилата на съответната лаборатория съгласно Международния стандарт за лаборатории, като всички разноски са за сметка на спортиста и/или на съответната лицензирана спортна организация.

Чл. 47. (1) При отваряне на проба "Б" за провеждане на контролен анализ могат да присъстват:

1. спортистът и/или нотариално упълномощено от него лице;
2. представител на лицензираната спортна организация, към която е картотекиран спортистът, и/или на съответната международна спортна организация;
3. изпълнителният директор на Антидопинговия център и член на Контролно-медицинската комисия;
4. директорът на Лабораторията за допингов контрол;
5. представител на Българския олимпийски комитет или на съответния национален олимпийски комитет;
6. преводач.

(2) Екипът от Лабораторията за допингов контрол, който извършва контролния анализ, отваря пробата "Б" и попълва съответния документ по чл. 36, ал. 2 за потвърждаване на нейната идентичност, който се подписва от лицата по ал. 1.

(3) Спортистът или упълномощеното от него лице има право да присъства в лабораторията в продължение на цялата аналитична процедура, при условие че не възпрепятства и не влияе върху процеса на извършването ѝ. Присъствието на останалите лица по ал. 1 може да бъде ограничено от директора на Лабораторията за допингов контрол по съображения за сигурност.

(4) Ако спортистът или упълномощеното от него лице не се яви в Лабораторията за допингов контрол в определения ден и час, анализът на проба "Б" може да бъде отложен и определена нова дата само след представяне на надлежен документ, доказващ невъзможността за явяване.

(5) Непредставянето на надлежен документ в срок до 3 дни води до лишаване от възможността за анализ на проба "Б" и приемане на резултата от анализа на проба "А" за окончателен.

Чл. 48. (1) Резултатът от анализа на проба "Б" е окончателен, като докладът от него се предава от директора на Лабораторията за допингов контрол на изпълнителния директор на Антидопинговия център.

(2) Ако анализът на проба "Б" не потвърждава резултата от анализа на проба "А", резултатът от допинговия контрол се обявява за отрицателен и процедурата се прекратява. В този случай изпълнителният директор на

Антидопинговия център незабавно известява спортиста и съответната лицензирана спортна организация, Българския олимпийски комитет, международната спортна организация и САА.

(3) Ако резултатът от анализа на проба "Б" потвърждава неблагоприятния аналитичен резултат от анализа на проба "А", изпълнителният директор на Антидопинговия център незабавно известява спортиста чрез съответната лицензирана спортна организация, министъра на физическото възпитание и спорта, съответната международна спортна организация и САА и изпраща със съпроводително писмо цялата документация по извършения допингов контрол на Дисциплинарната комисия.

(4) Всички лица, участвали или присъствали при провеждането на анализа на проба "Б", са длъжни да не разгласяват информацията, станала им известна във връзка и по повод процедурата, до официалното удостоверяване с доклад за резултата от анализа на проба "Б".

(5) Спортистът или упълномощеното от него лице има право да получи при поискване и срещу заплащане копие от цялата документация по извършените анализи на проба "А" и проба "Б".

Чл. 49. Документите, свързани с проби с неблагоприятен аналитичен резултат, се съхраняват от Антидопинговия център и съответната акредитирана от САА лаборатория за срок 8 години считано от датата на вземане на пробите. Пробите се съхраняват от акредитираната от САА лаборатория при условия, гарантиращи запазването на химическия им състав, за срок 6 месеца считано от датата на предаване на протокола с резултата на Антидопинговия център.

Чл. 50. (1) Съобразно предвиденото в международните стандарти лабораториите докладват наличието на забранени субстанции, които е възможно да са били произведени ендогенно, като атипични резултати, подлежащи на допълнително разследване.

(2) При получаване на атипичен резултат от проба "А" Контролно-медицинската комисия провежда разглеждане, за да определи дали:

1. е било издадено приложимо разрешение за терапевтична употреба;

2. има видимо отклонение от Международния стандарт за тестване или от Международния стандарт за лаборатории, което е причинило атипичния резултат.

(3) Ако първоначалното разглеждане на атипичния резултат по ал. 2 разкрие приложимо разрешение за терапевтична употреба или отклонение от Международния стандарт за тестване или от Международния стандарт за лаборатории, което е причинило атипичния резултат, резултатът от

пробата се счита за отрицателен, за което биват информирани спортистът, съответната лицензирана спортна организация и САА чрез изпълнителния директор на Антидопинговия център.

(4) Ако първоначалното разглеждане на атипичния резултат по ал. 2 не разкрие приложимо разрешение за терапевтична употреба или отклонение от Международния стандарт за тестване или от Международния стандарт за лаборатории, Контролно-медицинската комисия провежда необходимото разследване. След приключване на разследването се известяват спортистът, САА и съответната лицензирана спортна организация чрез изпълнителния директор на Антидопинговия център за това дали атипичният резултат ще бъде, или няма да бъде представен като неблагоприятен аналитичен резултат по чл. 43.

(5) Изпълнителният директор на Антидопинговия център не връчва известието за атипичния резултат до приключване на разследването и вземане на решение дали този резултат ще бъде представен като неблагоприятен аналитичен резултат, освен ако е налице някое от следните обстоятелства:

1. ако Контролно-медицинската комисия определи, че проба "Б" трябва да бъде анализирана преди приключване на последващото разследване, Контролно-медицинската комисия би могла да поиска от лабораторията да извърши анализ на проба "Б", след като изпълнителният директор на Антидопинговия център извести спортиста посредством известие, съдържащо описание на атипичния резултат и информацията по чл. 43, ал. 3;

2. ако в Антидопинговия център постъпи искане от организация за спортни прояви от най-висок ранг непосредствено преди някоя нейна спортна проява или от лицензирана спортна организация, отговаряща за селекцията на отбор за международна спортна проява преди приближаващ краен срок за разкриване дали срещу някой от спортистите съгласно предоставен от съответната организация списък има висящ атипичен резултат, изпълнителният директор на Антидопинговия център дава отговор след връчването на известие за атипичния резултат на съответния спортист.

Чл. 51. (1) Ако анализът на проба "А" даде неблагоприятен аналитичен резултат за наличие на забранена субстанция, която не е специфична субстанция по смисъла на чл. 14, ал. 4, и предварителната проверка по чл. 41, ал. 2 не разкрие приложимо разрешение за терапевтична употреба или отклонение от Международния стандарт за тестване или от Международния стандарт за лаборатории, което да е станало причина за неблагоприятния аналитичен резултат, следва да бъде наложено временно отстраняване незабавно след разглеждането и

известieto по чл. 43.

(2) За случаите, които не са обхванати от ал. 1 и по които Антидопинговият център взема решение да бъдат представени като явно нарушение на антидопинговите правила, би могло да бъде наложено временно отстраняване след разглеждането и известяването по ал. 1, но само преди анализ на проба "Б" или окончателното изслушване по чл. 59.

(3) Временното отстраняване по ал. 1 или 2 може да не бъде наложено, освен ако на спортиста или на лицето им бъде дадена:

1. възможност за предварително изслушване преди или съевременно след налагането на временно отстраняване;

2. възможност за изслушване по ускорена процедура по чл. 44, ал. 2 съевременно след налагане на временното отстраняване.

(4) Ако въз основа на неблагоприятен аналитичен резултат от проба "А" бъде наложено временно отстраняване, но последвалият анализ на проба "Б" (в случай че такъв е поискан от спортиста или от антидопинговата организация) не потвърди резултата от анализа на проба "А", спортистът престава да подлежи на временното отстраняване за нарушение по чл. 6, ал. 1, т. 1. В случаите, когато спортист (или неговият отбор) е отстранен от дадено състезание за нарушение по чл. 6, ал. 1, т. 1, но последвалият анализ на проба "Б" не потвърди резултата от анализа на проба "А", спортистът или отборът продължават своето участие в състезанието при възможност да бъдат включени повторно, без това да повлияе на състезанието.

Чл. 52. (1) Управлението на резултати във връзка с явно неподаване на информация за местонахождение от страна на спортист, който е включен в Регистъра на спортистите за тестване на Антидопинговия център, се провежда от Антидопинговия център съобразно Международния стандарт за тестване, освен при наличието на споразумение тази отговорност да бъде поемана от съответната международна спортна организация.

(2) Управлението на резултати във връзка с явна пропусната проверка от страна на спортист, който е включен в Регистъра на спортистите за тестване на Антидопинговия център, вследствие на опит за подлагане спортиста на проверка от или от името на Антидопинговия център се провежда от Антидопинговия център съобразно Международния стандарт за тестване. Управлението на резултати по отношение на явна пропусната проверка на спортист вследствие на опит за подлагането му на проверка от или от името на антидопингова организация се провежда от тази организация съобразно Международния стандарт за тестване.

(3) При условие че в рамките на период от 18 месеца спрямо спортист от Регистъра на спортистите за тестване на Антидопинговия

център и от регистъра на спортистите за тестване на международна спортна организация бъдат декларирани 3 неуспешни подавания, 3 пропуснати проверки или комбинация от 3 неуспешни подавания и пропуснати проверки, Антидопинговият център ги представя като явно нарушение на антидопинговите правила пред Дисциплинарната комисия.

Чл. 53. За всички случаи, при които антидопинговите екипи са събрали достатъчно данни и/или са констатирани факти, даващи основание за установяване нарушение на антидопинговите правила, изпълнителният директор на Антидопинговия център изпраща цялата документация по случая на Дисциплинарната комисия.

Глава четвърта. ДИСЦИПЛИНАРНО ПРОИЗВОДСТВО

Раздел I. Дисциплинарна комисия

Чл. 54. (1) Към Българския олимпийски комитет се създава Дисциплинарна комисия.

(2) Дисциплинарната комисия е в състав от 9 души: председател и двама заместник-председатели - юристи с не по-малко от 5 години професионален стаж; шестима членове, от които - трима лекари, с не по-малко от 5 години професионален стаж, и трима допълнителни членове - всеки от които с не по-малко от 5 години професионален стаж в областта на физическото възпитание и/или спорта.

(3) Съставът на Дисциплинарната комисия се определя от Изпълнителното бюро на Българския олимпийски комитет по предложение на неговия председател след съгласуване с министъра на физическото възпитание и спорта.

(4) Всеки от членовете на Дисциплинарната комисия е с мандат 4 години и може да бъде преизбиран само веднъж.

(5) Мандатът на член на Дисциплинарната комисия може да се прекрати предсрочно при:

1. смърт;
2. подаване на оставка;
3. фактическа невъзможност да изпълнява задълженията си повече от 6 месеца;
4. по решение на органа по назначаването.

(6) При предсрочно прекратяване на мандата на член на Дисциплинарната комисия на негово място се назначава нов за остатъка от мандата.

Чл. 55. (1) Дисциплинарната комисия:

1. провежда заседания и изслушвания на спортиста по всички въпроси, свързани с нарушенията на антидопинговите правила;

2. взема решения по всички въпроси, свързани с нарушенията на антидопинговите правила;

3. определя вида и размера на наказанията за извършените нарушения на антидопинговите правила.

(2) За осъществяване на правомощията си Дисциплинарната комисия има право да привлича външни експерти - специалисти в определена област, когато за разрешаване на конкретен въпрос са необходими специални знания и умения, които членовете на комисията не притежават.

(3) За всеки отделен случай Дисциплинарната комисия се произнася с мотивирано решение в срок до 30 дни от сезирането ѝ.

(4) Дисциплинарната комисия действа справедливо и безпристрастно при изпълнението на своите функции.

(5) Председателят на Българския олимпийски комитет утвърждава процедурни правила за работа на Дисциплинарната комисия.

Чл. 56. (1) Право да отнесат за разглеждане и разрешаване до Дисциплинарната комисия въпроси, свързани с нарушения на антидопинговите правила, имат:

1. спортистът или упълномощено от него лице;

2. съответната лицензирана спортна организация;

3. всяко лице, за което е установено, че е извършило нарушение на антидопинговите правила;

4. изпълнителният директор на Антидопинговия център;

5. Световната антидопингова агенция.

(2) Въпросите се отнасят за решаване до Дисциплинарната комисия в срок 7 дни от датата на:

1. издаване на решението на изпълнителния директор на Антидопинговия център - за изпълнителния директор на Антидопинговия център;

2. получаване на известие за издаденото решение на изпълнителния директор на Антидопинговия център - за лицата по ал. 1, т. 1 - 3 и т. 5.

Чл. 57. (1) Председателят на Дисциплинарната комисия, или при отсъствие негов заместник, назначава трима членове от състава на комисията за разглеждането и решаването на всеки отделен случай. Всеки разглеждащ състав се председателства от председателя на Дисциплинарната комисия или негов заместник и включва един от членуващите в Дисциплинарната комисия лекари и един от членуващите в

Дисциплинарната комисия спортни специалисти.

(2) За член на разглеждащия състав не може да бъде назначавано лице:

1. което е страна по делото или заедно с някоя от страните по делото е субект на спорното или свързано с него правоотношение;

2. което е съпруг или роднина по права линия без ограничение, по съребрена линия до четвърта степен или по сватовство до трета степен на някоя от страните или на неин представител;

3. което живее във фактическо съпружеско съжителство със страна по делото или с неин представител;

4. което е било представител, съответно пълномощник, на страна по делото;

5. което е взело участие при решаване на делото в друга инстанция или е било свидетел или вещо лице по делото;

6. относно което съществуват други обстоятелства, които пораждат основателно съмнение в неговото безпристрастие.

(3) Член на състава е длъжен сам да се отстрани в случаите по ал. 2, т. 1 - 5, а когато не приеме отвода по ал. 2, т. 6, да обяви обстоятелствата.

(4) За отсъствието на обстоятелствата по ал. 2 членовете на състава попълват декларация.

(5) Съставът заседава при открити врати, освен ако някоя от страните не поиска спорът да се разгледа при закрити врати.

Чл. 58. Лицата по чл. 56, ал. 1, т. 1 и 3 могат да направят писмен отказ от разглеждане на спора и да признаят извършеното нарушение на антидопинговите правила, като приемат предвидените за него санкции.

Раздел II.

Заседания. Решения. Обжалване

Чл. 59. (1) За насрочването на първото заседание страните за изслушване се известяват писмено в срок до 3 дни преди датата на заседанието.

(2) Разглеждащият състав може да отлага изслушване. За следващите заседания страните се информират сами.

(3) При разглеждането на случая всяка от страните има право да бъде представлявана за собствена сметка.

(4) При разглеждането на случая всяка от страните има право на преводач, ако разглеждащият състав счете за необходимо ползването на услугите му. Разглеждащият състав определя самоличността на преводача, както и кой поема отговорността за заплащане на неговите услуги.

(5) Всяка от страните в производството има правото да представя писмени и устни доказателства, в т.ч. да призовава и разпитва свидетели, както и да взема становища по представените от другата страна доводи и доказателства.

(6) Фактите, свързани с нарушенията на антидопинговите правила, могат да бъдат установени посредством всякакви надеждни доказателствени средства, включително самопризнания. Разглеждащият състав по молба на едната страна в производството може да изиска от другата страна да представи притежаван от нея документ, а страната, която иска документа, обяснява неговото значение за производството.

(7) В дисциплинарното производство тежестта на доказване се разпределя, както следва:

1. тежестта на доказване за наличието на нарушение на антидопинговите правила пада върху Антидопинговия център; стандартът на доказване е способността на Антидопинговия център да докаже нарушението на антидопинговите правила до нужното удовлетворяване на състава по разглеждане на случая, като се има предвид тежестта на повдигнатото обвинение; този стандарт на доказване за всички дела е по-висок от обикновения превес на доказателствата и по-нисък от доказването по несъмнен начин; в случаите, когато с оглед даване на възможност за оборване на презумпция или за установяване на конкретни факти и обстоятелства наредбата премества тежестта на доказване върху спортиста или лицето, явяващи се предполагаемите извършители на нарушение на антидопинговите правила, стандартът на доказване е превес на доказателствата, с изключение на установеното в чл. 66 и 71, които предвиждат, че спортистът е длъжен да удовлетвори по-голяма тежест на доказване;

2. в случаите на използване на допинг се прилагат следните правила за доказване:

а) по презумпция лабораториите с акредитация от САА провеждат анализите на проби и процедурите по тяхното приемане и съхраняване съобразно Международния стандарт за лаборатории; спортистът или съответното друго лице могат да опровергават тази презумпция, в случай че установят поява на отклонение от Международния стандарт за лаборатории, което с основание би могло да е станало причина за неблагоприятния аналитичен резултат; в случай че спортистът или съответното друго лице опровергават презумпцията чрез доказване на такова отклонение, Антидопинговият център носи тежестта да докаже, че отклонението не е било причината за неблагоприятния аналитичен резултат;

б) отклоненията от който и да е друг международен стандарт, антидопингово правило или политика, които не са станали причина за

даден неблагоприятен аналитичен резултат или друго нарушение на антидопинговите правила, не водят до обявяването на този резултат за невалиден; в случай че спортистът или съответното друго лице установят поява на отклонение от друг международен стандарт, антидопингово правило или политика, което с основание би могло да е станало причина за неблагоприятния аналитичен резултат или друго нарушение на антидопинговите правила, Антидопинговият център носи тежестта да докаже, че това отклонение не е причинило нито неблагоприятния аналитичен резултат, нито фактическата основа за нарушението;

в) фактите, установени от съд или професионално-дисциплинарно съдилище с компетентни правомощия посредством решение, което не е обект на висящо обжалване, се считат за неопровержими доказателства срещу спортиста или лицето, към които е насочено решението, освен в случаите, когато спортистът или лицето установят, че това решение е в нарушение на основните принципи на правото и справедливостта;

г) по време на изслушването при нарушение на антидопинговите правила разглеждащият състав може да стига до изводи във вреда на обявените за извършители спортист или лице въз основа на отказа им да се явят на изслушването (лично или по телефона съгласно разпореденото от състава) и да отговарят на въпросите на състава или на антидопинговата организация, която е обявила нарушението, след като към тях е била отправена молба за това в рамките на разумен срок преди изслушването.

(8) При изслушвания се спазват следните принципи:

1. своевременно провеждане на изслушването;
2. справедлив и безпристрастен разглеждащ състав;
3. даване право на лицето да бъде представлявано за собствена сметка;

4. гарантиране правото на лицето да бъде информирано своевременно и по справедлив начин относно твърдението, че е нарушило антидопинговите правила;

5. даване право на лицето да се защити срещу обвинението, че е нарушило антидопинговите правила и съответните му последствия;

6. гарантиране правото на всяка от страните да представя доказателства, в т.ч. да призовава и разпитва свидетели (разглеждащият състав решава по свое усмотрение дали да приема свидетелски показания по телефона или в писмен вид);

7. даване право на лицето да ползва преводач по време на изслушването, като самоличността на преводача и отговорността за заплащане на услугите му се определят от разглеждащия състав;

8. своевременно издаване на писмено мотивирано решение, съдържащо разяснение на причината/ите за налагане на съответния срок за лишаване от права.

(9) За заседанията на състава на Дисциплинарната комисия се води писмен протокол. При поискване страните могат да получат копие от протокола.

(10) Решенията на състава се вземат с мнозинство. Решението е писмено и съдържа дата, подпис/и и мотиви. Преписи от решението се изпращат на: страните в производството; Антидопинговия център, ако не е страна; САА; съответната лицензирана спортна организация и съответната международна спортна организация.

Чл. 60. (1) Решенията на Дисциплинарната комисия, на изпълнителния директор на Антидопинговия център, на лицензираните спортни организации и на Българския спортен арбитраж могат да бъдат обжалвани, като обжалването не спира изпълнението им, освен ако апелативният орган реши друго.

(2) В случаите, когато САА има правото да обжалва и никоя страна по делото не обжалва окончателно решение, САА може да обжалва това решение директно пред Спортния арбитражен съд в Лозана, Швейцария, без да е необходимо да изчерпва предвидените способности за обжалване.

(3) По реда на този член могат да се обжалват:

1. решения на Дисциплинарната комисия, постановяващи нарушение на антидопинговите правила;

2. решенията на лицензираните спортни организации за налагане на санкции за нарушение на антидопинговите правила;

3. решенията на Дисциплинарната комисия, постановяващи липса на нарушение на антидопинговите правила;

4. решенията на изпълнителния директор и на Дисциплинарната комисия, постановяващи прекратяване на производството поради процедурни причини;

5. решенията на лицензираните спортни организации в случаите по чл. 76, ал. 4 и 5;

6. решенията на Българския спортен арбитраж, постановяващи липса на компетентност на съответния орган във връзка с вземането на решение по повод предполагаемо нарушение на антидопинговите правила и наложените санкции;

7. решенията на изпълнителния директор на Антидопинговия център да не представя неблагоприятен аналитичен резултат или атипичен резултат като нарушение на антидопинговите правила;

8. решенията на изпълнителния директор на Антидопинговия център за прекратяване разглеждането на нарушение на антидопинговите правила след проведено разследване;

9. решенията на лицензираните спортни организации за налагане на временно отстраняване вследствие на проведено предварително

изслушване или по повод на нарушения по чл. 51.

(4) В случаите, произтичащи от участие в международни спортни прояви, и в случаите на замесени спортисти на международно ниво решението може да бъде обжалвано единствено пред Спортния арбитражен съд в Лозана, Швейцария, съгласно приложимите пред него разпоредби.

(5) Решенията по случаите на замесени спортисти на национално ниво, намиращи се под юрисдикцията на Антидопинговия център, които нямат право на обжалване по ал. 4, могат да се обжалват пред Българския спортен арбитраж.

(6) Право на обжалване по ал. 1 - 5 имат:

1. при обжалването по дела на спортисти на международно ниво:

а) спортистът или съответното друго лице - обект на обжалваното решение;

б) другата страна по делото, във връзка с което е произнесено решението;

в) съответната лицензирана спортна организация;

г) Антидопинговият център и/или националната антидопингова организация на държавата по местожителство на лицето или държавата, която му е издала състезателен лиценз;

д) Международният олимпийски комитет или Международният параолимпийски комитет, при условие че решението ще окаже ефект във връзка с олимпийски или параолимпийски игри, в т.ч. решения, повлияващи на правото за участие в олимпийски или параолимпийски игри;

е) Световната антидопингова агенция;

2. при обжалването по дела на спортисти на национално ниво:

а) спортистът или съответното друго лице - обект на обжалваното решение;

б) другата страна по делото, във връзка с което е произнесено решението;

в) съответната лицензирана спортна организация;

г) Антидопинговият център и/или националната антидопингова организация на държавата по местожителство на лицето;

д) съответната международна спортна организация;

е) Световната антидопингова агенция;

3. при обжалване на всяко решение на Българския спортен арбитраж - лицата по т. 2 пред Спортния арбитражен съд в Лозана, Швейцария;

4. изтърпяващият временното отстраняване спортист или съответно друго лице - при решение за временно отстраняване.

(7) Всяка страна, която обжалва, има право на съдействие от Спортния арбитражен съд в Лозана, Швейцария, във връзка с получаването на информация от съответния орган, чието решение се обжалва, като тази

информация се предоставя по разпореждане на Спортния арбитражен съд.

(8) Българският спортен арбитраж произнася своите решения в срок до 15 дни от приключване на изслушването, който срок може при необходимост да бъде удължен.

(9) Сроковете за обжалване са, както следва:

1. решенията на Дисциплинарната комисия, на изпълнителния директор на Антидопинговия център и на лицензираните спортни организации могат да бъдат обжалвани пред Българския спортен арбитраж в качеството му на апелативна инстанция в рамките на 14 дни от получаването им;

2. срокът за обжалване пред Спортния арбитражен съд в Лозана, Швейцария, е 21 дни считано от датата на получаване на решението от обжалващата страна.

(10) При исконете за обжалване, внесени от страна с право на обжалване, която не се явява страна в производството, довело до обжалваното решение, се прилага следното:

1. в срок 10 дни от известяване за решението страната има право да поиска от издаващия решението орган препис от досието;

2. при внасяне на искането по т. 1 в 10-дневен срок страната вносител разполага с 21 дни, считано от деня на получаване на досието, да внесе жалба пред Спортния арбитражен съд в Лозана, Швейцария.

(11) Крайният срок за обжалване и молби за намеса от САА е не повече от:

1. двадесет и един дни след изтичането на последния възможен ден от срока за обжалване на останалите страни;

2. двадесет и един дни, след като САА получи пълното досие по свързания с решението случай.

(12) В случаите, когато Дисциплинарната комисия не съумее в рамките на разумен срок, определен от САА, да се произнесе с решение за това дали е извършено нарушение на антидопинговите правила, САА може да предпочете да обжалва директно пред Спортния арбитражен съд в Лозана, Швейцария, като за целта ще се счита, че Дисциплинарната комисия е взела решение, постановяващо липса на нарушение на антидопинговите правила. Ако разглеждащият състав на Спортния арбитражен съд определи, че е било извършено нарушение на антидопинговите правила и че САА е действала основателно, като е решила да обжалва пред него, заплатените от САА адвокатски хонорари и изразходваните от нея средства по разследването на случая се възстановяват от Дисциплинарната комисия.

Раздел III.

Взаимно признаване

Чл. 61. (1) Антидопинговият център признава и взема под внимание действията и решенията на подписалите страни, свързани с осъществяването на процедурите по вземането на проби, издаването на разрешения за терапевтична употреба, провеждането на изслушвания и вземането на окончателни решения, описани в тази глава, както и същите действия и решения на неподписали кодекса страни, чиито вътрешни разпоредби са приведени в съответствие с кодекса, доколкото те не противоречат на българското законодателство.

(2) Взаимното признаване по ал. 1 не лишава Антидопинговия център от правата му на обжалване по реда на наредбата.

Глава пета.

НАЛАГАНЕ НА САНКЦИИ НА СПОРТИСТИ И ДРУГИ ЛИЦА ЗА НАРУШЕНИЯ НА АНТИДОПИНГОВИТЕ ПРАВИЛА

Чл. 62. Санкциите на спортисти и други лица по наредбата се налагат независимо от имуществената, административнонаказателната или наказателната отговорност, ако такава се предвижда в друг нормативен акт.

Чл. 63. (1) Нарушение на антидопинговите правила при индивидуалните спортове, извършено от спортист и установено във връзка с проверка по време на състезание, автоматично води до анулиране на индивидуалните му резултати, постигнати на това състезание, включително отнемане на медали, точки и награди от ръководния орган на проявата.

(2) В случай че се установи липса на вина във връзка с нарушението и констатираното нарушение не е оказало влияние върху резултатите, постигнати преди неговото извършване, те се запазват. В този случай се вземат под внимание резултатите от предишни проби, взети от спортиста по време на същото състезание.

(3) Нарушение на антидопинговите правила, настъпило по време на или във връзка със спортна проява, може при решение на ръководния орган на спортната проява да доведе до анулиране на всички резултати, постигнати от спортиста, с произтичащите от това последици, включително отнемане на медали, точки и награди, с изключение на случаите по ал. 4.

(4) В случай че спортистът установи липса на вина или небрежност от негова страна за извършване на нарушението в конкретното състезание - част от спортната проява, индивидуалните му резултати, постигнати в останалите състезания, не се анулират, освен ако има вероятност тези резултати да са били повлияни от нарушението на антидопинговите правила.

(5) При автоматичното анулиране на резултати от състезание, във връзка с което е установена положителна проба, всички състезателни резултати, постигнати от датата на вземане (независимо дали по време на или извън състезание) на пробата или на появата на друго нарушение на антидопинговите правила до началото на срока на временно отстраняване или на лишаване от права, се анулират с всички произтичащи последствия, включително отнемане на всички спечелени медали, точки и награди.

(6) Задължително условие за възстановяване правата на спортист след признаването му за виновен в извършване на нарушение на антидопинговите правила е той да заплати пълния размер на спечелените парични награди, отнети по силата на този член.

(7) Отнетата парична награда се разпределя, на първо място, за покриване на разходите на антидопинговата организация, която е предприела необходимите мерки за отнемането ѝ, след това - за възстановяване разходите на антидопинговата организация, която е провела процедурата за управление на резултати, а остатъкът (при наличие на такъв) се разпределя съгласно предвиденото в правилата на съответната международна спортна организация освен в случаите, когато правилата на международната спортна организация предвиждат разпределение на отнетата парична награда между други спортисти.

Чл. 64. (1) Спортист, извършил първо нарушение по чл. 6, ал. 1, т. 1 - 3, 5 и т. 6, буква "а", се наказва с лишаване от права за срок две години, освен ако са изпълнени определените в наредбата условия за премахване, намаляване или удължаване срока на неправоеспособност.

(2) Спортист, извършил първо нарушение по чл. 6, ал. 1, т. 4, се наказва с лишаване от права за срок от една до две години.

(3) Спортист, извършил първо нарушение по чл. 6, ал. 1, т. 7 и 8, се наказва с лишаване от права за срок минимум четири години и максимум - окончателно лишаване от права, без право на възстановяването им.

Чл. 65. (1) Длъжностно лице, извършило първо нарушение по чл. 6, ал. 1, т. 5 и т. 6, буква "б", се наказва с лишаване от права за срок две години.

(2) Длъжностно лице, извършило първо нарушение по чл. 6, ал. 1, т. 7 и 8, се наказва с лишаване от права за срок минимум четири години и максимум - окончателно лишаване от права, без право на възстановяването им.

(3) Длъжностно лице, извършило допинг нарушение по чл. 6, ал. 1, т. 8 спрямо непълнолетен спортист, се наказва с окончателно лишаване от права без право на възстановяването им.

Чл. 66. (1) При условие че спортистът или друго лице могат да установят начина, по който дадена специфична субстанция е попаднала в организма на спортиста или е станала тяхно притежание, както и че тази субстанция не е била предназначена за повишаване на спортните постижения на спортиста или за прикриване използването на субстанция, която служи за повишаване на постиженията, при първо нарушение по чл. 6, ал. 1, т. 1, 2 и 6 срокът за лишаване от права се заменя с минимум - порицание, и максимум - лишаване от права за срок от две години.

(2) За да оправдаят премахването или намаляването на санкцията, спортистът или другото лице в подкрепа на твърденията си са длъжни да представят доказателства за липсата на намерение за повишаване на спортните постижения или за прикриване използването на субстанции, служещи за повишаване на постиженията, до удовлетворяването на разглеждащия състав. Вината на спортиста или на съответното друго лице е критерият, който се взема под внимание при определянето на размера на намаляването на срока на лишаване от права.

Чл. 67. (1) Ако спортистът установи липса на вина или небрежност от негова страна, приложимият срок за лишаване от състезателни права се премахва. За премахването на срока за лишаване от права при нарушение по чл. 6, ал. 1, т. 1 спортистът е длъжен да установи начина на попадане на забранената субстанция в организма му. В случай на премахване на срока за лишаване от права нарушението на антидопинговите правила престава да се зачита при определяне на санкциите за многократни нарушения по чл. 71.

(2) Ако спортист или друго лице установи липса на значителна вина или небрежност от негова страна, приложимият срок за лишаване от права може да бъде намален, като оставащият размер на срока не може да бъде по-малък от половината на иначе приложимия срок. Ако иначе приложимият срок е лишаване от права без право на възстановяване, намалената съгласно този член санкция не може да бъде по-малка по размер от 8 години. За да бъде намален срокът на лишаване от права при нарушение по чл. 6, ал. 1, т. 1, спортистът е длъжен да установи начина на попадане на забранената субстанция в организма му.

Чл. 68. (1) Преди произнасяне на окончателно апелативно решение или преди изтичането на срока за обжалване Дисциплинарната комисия и/или лицензираната спортна организация може да отложи изтърпяването на част от наложения срок за лишаване от права при оказано значително съдействие на антидопингова организация от страна на спортиста или на съответното друго лице и това съдействие е довело до разкриване или установяване на нарушение на антидопинговите правила, извършено от

друго лице.

(2) При одобрение от САА или от съответната международна спортна организация Дисциплинарната комисия и/или лицензираната спортна организация може да отложи изтърпяването само на част от приложимия срок за лишаване от права след издаване на окончателно апелативно решение или изтичане на срока за обжалване.

(3) Размерът на отложената за изтърпяване част от срока за лишаване от права се определя в зависимост от тежестта на извършеното от спортиста или от съответното друго лице нарушение на антидопинговите правила, както и въз основа на значимостта на оказаното значително съдействие във връзка с усилията за елиминиране използването на допинг в спорта.

(4) Отложената за изтърпяване част не може да надвишава три четвърти от иначе приложимия размер на срока за лишаване от права. Ако приложимият срок е окончателен, без право на възстановяване, частта, която трябва да бъде изтърпяна, не може да бъде по-малка по размер от 8 години.

(5) В случай че по реда на ал. 1 - 4 Дисциплинарната комисия и/или лицензираната спортна организация отложи изтърпяването на част от срока за лишаване от права, той е длъжен незабавно да изпрати писмени мотиви за своето решение до всички антидопингови организации с право на обжалване на решението. Ако впоследствие Дисциплинарната комисия и/или лицензираната спортна организация поради неоказване на очакваното значително съдействие от страна на спортиста или съответното друго лице реши да възстанови отложената за изтърпяване част от срока на неспособност, спортистът или съответното друго лице могат да обжалват по реда на чл. 60.

Чл. 69. Срокът за лишаване от права може да бъде намален до не по-малко от половината на иначе приложимия размер, при условие че спортистът или друго лице направят доброволни самопризнания, преди да са получили известие за участие в процедура по вземане на проби, която би установила нарушение на антидопинговите правила, и тези самопризнания са единственото надеждно доказателство за въпросното нарушение към момента, в който са направени.

Чл. 70. Намаляването на размера на санкцията по чл. 67, ал. 2, чл. 68 и 69 се извършва след определяне на приложимия срок на лишаване от права по чл. 64 - 66 и 72. Ако спортистът или съответното друго лице установят, че имат право на намаляване или отлагане изтърпяването на срока на лишаване от права съгласно повече от една от следните разпоредби: чл. 67, ал. 2, чл. 68 и 69, размерът на санкцията може да бъде

намален или изтърпяването ѝ да бъде отложено с част не по-малка по размер от една четвърт от приложимия срок за лишаване от права.

Чл. 71. (1) Срокът за лишаване от права се увеличава до максимум четири години, ако във връзка с нарушение на антидопинговите правила, различно от нарушенията по чл. 6, ал. 1, т. 7 и 8, бъдат установени утежняващи обстоятелства, които оправдават налагането на по-дълъг срок на лишаване от права от стандартната санкция, освен ако спортистът или съответното друго лице съумеят да докажат до удовлетворяване на разглеждания състав, че нарушението не е било извършено съзнателно.

(2) Спортистът или съответното друго лице могат да избегнат прилагането на този член посредством направата на самопризнания за извършване на нарушението, които да съвпадат с твърдението на Антидопинговия център, незабавно след като бъдат обвинени.

Чл. 72. (1) Спортистите и другите лица се наказват за извършено второ нарушение на антидопинговите правила съобразно таблицата в приложението.

(2) В случаите, когато спортист или друго лице, извършило второ нарушение на антидопинговите правила, установи, че има право на отлагане на изтърпяването или намаляване на част от срока за лишаване от права по реда на чл. 68 и 69, разглежданият състав първо определя размера на приложимия срок по таблицата към ал. 1, а след това налага съответното отлагане на изтърпяването или намаляването. Остатъкът от срока след прилагането на която и да е от тези разпоредби задължително трябва да бъде в размер една четвърт от приложимия срок.

Чл. 73. За трето нарушение по чл. 6, ал. 1 наказанието е окончателно лишаване от права без право на възстановяването им, освен ако нарушението изпълнява условията на чл. 66 за премахване или намаляване на срока за лишаване от права или става дума за нарушение по чл. 6, ал. 1, т. 4. В тези случаи срокът за лишаване от права е от 8 години до окончателно лишаване от права без право на възстановяване.

Чл. 74. (1) За целите на налагане на санкции по чл. 72 нарушенията на антидопинговите правила се разглеждат като втори само ако антидопинговата организация е в състояние да установи, че съответният спортист или друго лице са извършили второто нарушение след получаване на известие за първо нарушение по реда на глава втора, раздел III или след полагане на съответните усилия от страна на антидопинговата организация да им бъде връчено такова известие.

(2) Ако антидопинговата организация не съумее да представи

доказателства по ал. 1, нарушенията се разглеждат заедно като едно-единствено първо нарушение, а санкцията се определя въз основа на нарушението, за което е предвидена по-тежка санкция. Появата на многократни нарушения може да бъде разгледана като фактор при определянето на утежняващи обстоятелства.

(3) Ако след вземането на решение по нарушение на антидопинговите правила Дисциплинарната комисия и/или лицензираната спортна организация узнае факти по друго нарушение, извършено от спортиста или съответното друго лице преди известяването им относно първото нарушение, Дисциплинарната комисия и/или лицензираната спортна организация налага допълнителна санкция въз основа на санкцията, която би била приложима, ако двете нарушения се разглеждат едновременно. Резултатите, които са постигнати от спортиста или съответното друго лице по време на всички състезания в периода между двете нарушения, се анулират по реда на чл. 63.

(4) За да избегнат възможността за установяване на утежняващи обстоятелства за сметка на извършеното по-рано, но открито по-късно, нарушение, спортистът или съответното друго лице трябва да направят самопризнания за извършването на по-ранното нарушение своевременно след получаване на известие за нарушението, в което са обвинени първоначално.

(5) Правилото по ал. 4 се прилага и в случаите, когато Дисциплинарната комисия и/или лицензираната спортна организация узнае факти по повод на предишно нарушение, след като вече е взела решение по повод на второ нарушение на антидопинговите правила.

(6) За да се счита, че е налице многократно нарушение за целите на този член, е задължително всяко от нарушенията на антидопинговите правила да е извършено в рамките на 8 години.

Чл. 75. (1) За начало на срока за лишаване от права се счита датата на взетото при изслушването решение за неговото налагане, а при отказване от правото на изслушване за начало на срока се счита датата на доброволното му приемане или налагането му по друг начин. Срокът на всяко временно отстраняване независимо дали е наложено, или е прието доброволно, се приспада от срока за лишаване от права.

(2) В случаите на съществени забавяния на процедурата за изслушване или на друг етап от допинговия контрол, които не са причинени от спортиста или от съответното друго лице, Дисциплинарната комисия и/или лицензираната спортна организация при налагане на санкцията имат право да определят по-ранна дата за начало на срока за лишаване от права, като например датата на вземане на пробата или на последно появилото се нарушение на антидопинговите правила.

(3) В случаите, когато спортист направи самопризнания за извършено нарушение незабавно (което във всички случаи означава преди участие в следващо състезание), след като бъде обвинен от антидопингова организация, за начало на срока за лишаване от права може да бъде обявена датата на вземане на пробата или на последно появилото се нарушение на антидопинговите правила.

(4) В случаите по ал. 2 и 3 спортистът или длъжностното лице изтърпяват поне половината от срока за лишаване от права след:

1. датата на доброволното приемане на налагането на санкцията;
2. датата на взетото на изслушването решение за налагане на санкцията, или
3. датата на налагане на санкцията по друг начин.

(5) Ако на спортист му бъде наложено временно отстраняване и той го изтърпи, размерът на срока на временното отстраняване се приспада от евентуално наложения му срок за лишаване от права.

(6) Размерът на временното отстраняване се приспада от евентуално наложения срок за лишаване от права, при условие че спортистът даде своето писмено съгласие да бъде временно отстранен от лицензираната спортна организация, след което се въздържа от участие в състезателна дейност. Препис от писменото съгласие се изпраща до всяка от страните, които съгласно чл. 43 имат право да бъдат известени за потенциално нарушение на антидопинговите правила.

(7) Периоди на неучастие в спортносъстезателна дейност отпреди датата на влизане в сила на временното отстраняване (било то наложено или прието доброволно) не могат да бъдат приспадани от срока за лишаване от права независимо дали произтичат от предпочитанието на спортиста да не участва в спортносъстезателна дейност, или са в резултат на отстраняването му от неговия отбор.

Чл. 76. (1) По време на срока на лишаване от права съответният спортист или друго лице нямат право на участие по никакъв начин в каквито и да е състезания или дейности (с изключение на оторизирани образователни или рехабилитационни антидопингови програми), които са разрешени или организирани от подписали страни, техни организации членки, включително лицензирани спортни организации, техни клубове или организации членки, както и в състезания, които са разрешени или организирани от професионални лиги или организации, провеждащи международни или държавни спортни прояви.

(2) Спортистите и лицата, изтърпяващи над 4-годишен срок за лишаване от права, могат след края на четвъртата година да участват в местни спортни прояви по спорт, различен от спорта, в който са извършили нарушение на антидопинговите правила, и то само ако съответната спортна

проява не се провежда на равнище, което би позволило директно или индиректно класиране или натрупване на точки за участие в държавно първенство или в международна спортна проява.

(3) Спортистите и лицата, които изтърпяват срок за лишаване от права, продължават да подлежат на тестване.

(4) При нарушаване на забраните по ал. 1 и 2 за участие в спортна дейност от страна на спортист или длъжностно лице, което изтърпява срок за лишаване от права, резултатите от участието им в съответното състезание или спортна проява се анулират и санкцията започва да тече наново от датата на нарушаване на забраната.

(5) Ако спортистът или съответното друго лице установят липса на значителна вина или небрежност от тяхна страна във връзка с нарушаването на забраната, наложеният наново срок за лишаване от права може да бъде намален по реда на чл. 67, ал. 2. Антидопинговата организация, чиято процедура за управление на резултати е довела до първоначалното налагане на срока за лишаване от права, е тази, която определя дали има нарушение на забраната, както и дали е уместно повторно наложената санкция да бъде намалена по реда на чл. 67, ал. 2.

(6) При нарушение на антидопинговите правила, за което не се прилага намалена санкция за специфична субстанция по реда на чл. 66, подписалите страни, техните организации членки, включително лицензираните спортни организации и правителствата прекратяват частично или изцяло финансовата подкрепа или свързаните със спортната дейност облаги за лицето нарушител.

Чл. 77. Ако повече от двама спортисти в отбор по отборен спорт бъдат признати за виновни в извършване на нарушение на антидопинговите правила във връзка с конкретна спортна проява, в допълнение към санкциите за нарушителите могат да се наложат санкции на целия отбор по преценка на ръководния орган на проявата.

Чл. 78. (1) Ако спортист или друго лице прекрати спортната си кариера преди края на процедура по управление на резултати, Антидопинговият център си запазва правото да я доведе докрай. Ако спортист или друго лице прекрати спортната си кариера преди началото на процедурата по управление на резултати, за чието провеждане Антидопинговият център притежава правомощия, Антидопинговият център запазва правото на провеждане на тази процедура.

(2) Като условие за възстановяване на статута си в края на срока за лишаване от права спортистът е длъжен да бъде на разположение за състезателно и извънсъстезателно тестване, провеждано от Антидопинговия център, от съответната лицензирана спортна организация

или която и да е антидопингова организация с правомощия за провеждане на тестване, и при поискване - да предоставя актуални и точни данни за своето местонахождение.

(3) Ако лишен от права спортист, който прекратява спортната си кариера, бива изваден от съответните регистрирани групи за тестване, но на по-късен етап поиска да бъде възстановен, той не може да възстанови статута си, преди да е известил Антидопинговия център и съответната лицензирана спортна организация и да се е подложил на извънсъстезателно тестване за период, равен по размер на останалия за доизтърпяване срок за лишаване от права, след датата на прекратяване на кариерата.

Чл. 79. Лицензираната спортна организация взема решение за налагане на определеното от Дисциплинарната комисия наказание. Решението се взема в 15-дневен срок, като препис от него се изпраща на: Антидопинговия център, министъра на физическото възпитание и спорта, Българския олимпийски комитет и САА и съответната международна организация.

Чл. 80. Лицензираните български спортни организации са органите, изпълняващи влезлите в сила решения за налагане санкции на лица, извършили нарушения на антидопинговите правила.

Глава шеста.

АДМИНИСТРАТИВНОНАКАЗАТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

Чл. 81. (1) На лицензираната спортна организация се налага имуществена санкция в размер 1000 лв., ако на картотекиран от нея спортист или длъжностно лице в администрирания от нея спорт е наложено наказание за нарушение на антидопинговите правила по чл. 6, ал. 1.

(2) На лицензираната спортна организация се налага имуществена санкция в размер 2000 лв., ако до две години от налагане на санкцията по ал. 1 на картотекиран от нея спортист или длъжностно лице в администрирания от нея спорт е наложено наказание за нарушение на антидопинговите правила по чл. 6, ал. 1, което за организацията се явява второ.

(3) На лицензираната спортна организация се налага имуществена санкция в размер 3000 лв., ако до две години от налагане на санкцията по ал. 1 на картотекиран от нея спортист или длъжностно лице в администрирания от нея спорт е наложено наказание за нарушение на антидопинговите правила по чл. 6, ал. 1, което за организацията се явява

трето или следващо.

(4) В случая по ал. 3 министърът на физическото възпитание и спорта може да отнеме лицензията на лицензираната спортна организация.

Чл. 82. Актовете за установяване на административните нарушения по чл. 81 се съставят от определени от министъра на физическото възпитание и спорта длъжностни лица, а наказателните постановления се издават от министъра на физическото възпитание и спорта.

Чл. 83. Изпълнителният директор на Антидопинговия център предлага на министъра на физическото възпитание и спорта спиране за срок до 6 месеца или прекратяване финансирането на лицензирана спортна организация, когато съответната организация:

1. не изпълни задължението си по чл. 5;
2. не представи информация по чл. 10, ал. 4;
3. не изпълни влязло в сила решение за наказване на спортист или друго лице по реда на наредбата;
4. не предприема мерки срещу използването на допинг и това е довело до нарушения от картотекирани от нея спортисти или длъжностни лица в администрирания от нея спорт;
5. в случай че се явява организатор на състезание и/или спортна проява, не изпълнява задължението си по чл. 19;
6. не спазва антидопинговите правила или не представи при поискване от изпълнителния директор на Антидопинговия център приети свои антидопингови правила по чл. 12.

Чл. 84. Длъжностно лице от състава на Антидопинговия център и антидопинговите екипи, което не изпълни свое задължение, произтичащо от наредбата, носи административнонаказателна отговорност съгласно чл. 32 от Закона за административните нарушения и наказания.

Чл. 85. (1) Актовете за установяване на нарушенията по чл. 84 се съставят от изпълнителния директор на Антидопинговия център, а наказателните постановления се издават от министъра на физическото възпитание и спорта.

(2) Актовете за установяване на нарушения, извършени от изпълнителния директор на Антидопинговия център, се съставят от ръководителя на Инспектората на Министерството на физическото възпитание и спорта по смисъла на чл. 46 от Закона за администрацията, а наказателните постановления се издават от министъра на физическото възпитание и спорта.

(3) Съставянето на актовете, издаването, обжалването и

изпълнението на наказателните постановления по наредбата се извършват по реда на Закона за административните нарушения и наказания.

Допълнителни разпоредби

§ 1. По смисъла на наредбата:

1. "АДАМС" е системата за администриране и управление на антидопинговата дейност - интернет базирано пособие за управление на база данни, което служи за въвеждане, съхраняване, обмен и докладване на данни и е създадено, за да подпомага заинтересованите страни и САА при осъществяването на техните антидопингови операции в съответствие с нормативните актове за защита на данните.

2. "Антидопингова организация" е подписала страна, която отговаря за приемането на правила за инициране, прилагане или привеждане в действие на частите от процедурата по допингов контрол. Това определение включва организации като Международния олимпийски комитет, Международния параолимпийски комитет, други организации за спортни прояви от най-висок ранг, които при провеждането им извършват тестване, САА, международните спортни организации и националните антидопингови организации.

3. "Анулиране на резултати" е обявяване на постигнатите от спортиста резултати в конкретно състезание или спортна проява за невалидни с всички произтичащи от това последици, включително отнемане на медали, точки и награди.

4. "Атипичен резултат" е аномален резултат, отразен в доклад от лаборатория или друга одобрена от САА организация, във връзка с който се налага да бъде проведено допълнително разследване в съответствие с Международния стандарт за лаборатории или свързаните с него технически документи, преди да бъде определен като неблагоприятен аналитичен резултат.

5. "Биологичен материал" са продукти - урина и кръв от човешки организъм, взети за анализ за целите на допинговия контрол.

6. "Внезапен/без предизвестие допингов контрол" е тестване, което се провежда без предупреждаване на спортиста и при което спортистът се придружава постоянно от момента на известяване до момента на даване на проба.

7. "Временно отстраняване" е налагане на временна забрана на спортист или друго лице за участие в състезание преди окончателно решение от изслушване по чл. 43, ал. 2 от наредбата.

8. "Длъжностно лице" е всеки треньор, инструктор, мениджър, агент,

член на екипа на отбор, спортно-техническо или медицинско лице, родител, както и всяко друго лице, което предоставя лечение, оказва съдействие или работи с участващ или подготвящ се за участие в спортно състезание спортист.

9. "Допингов контрол" са всички действия и процедури от изготвянето на плана за разпределение на проверките до крайния изход от всяко обжалване, включително всички междувременни действия и процедури, като подаване на информация за местонахождение, вземане, запечатване, съхранение и транспортиране на проби до лабораторията, извършване на лабораторен анализ, издаване на разрешения за терапевтична употреба, управление на резултати и провеждане на изслушвания.

10. "Държавно първенство" е спортна проява с участието на спортисти на национално или международно ниво, която не е международна спортна проява.

11. "Забранена субстанция или забранен метод" е субстанция или метод, посочени като такива в Списъка на забранените субстанции и методи на САА.

12. "Значително съдействие" - за да има значително съдействие, оказващото го лице е длъжно да разкрие цялата информация за нарушения на антидопинговите правила, с която разполага, в подписани от него писмени показания, и да окаже пълно съдействие при разследването и отсъждането по случаите, за които се касае тази информация, включително да дава показания по време на изслушванията по молба на антидопинговата организация или разглеждащия състав. Задължително е предоставената информация да бъде достоверна и важна за обвинението, а в случай че обвинение не е повдигнато - да дава достатъчно основания за повдигане на такова.

13. "Извънсъстезателно тестване/тестване извън състезание" е всяко тестване, което не се провежда по време на състезание.

14. "Използване" е употребата, нанасянето, поемането, инжектирането или консумирането по какъвто и да е начин на забранена субстанция или забранен метод.

15. "Индивидуален спорт" е всеки спорт, който не е отборен.

16. "Липса на вина или небрежност" има в случаите, в които спортистът установява, че без да е знаел или подозирал и без да е възможно да е знаел или подозирал (дори при проява на крайна предпазливост), е употребявал или му е била прилагана забранена субстанция или забранен метод.

17. "Липса на значителна вина или небрежност" има в случаите, в които спортистът установява, че неговата вина или небрежност (при разглеждането им спрямо наличните обстоятелства и предвид критериите за липса на вина или небрежност) не са били съществени във връзка с

нарушението на антидопинговите правила.

18. "Лице" е всяко физическо лице, организация или друго юридическо лице.

19. "Лицензирана спортна организация" е организация, регистрирала и картотекирала състезателните права на спортистите.

20. "Лишаване от права" е забрана за участие на спортист или длъжностно лице в състезания или дейности в областта на спорта, свързани с управлението или подпомагането на тренировъчния и състезателния процес, както и лишаване от финансиране по реда на чл. 83.

21. "Маркер" е съединение, група съединения или биологични параметри, които сочат към използване на забранена субстанция или забранен метод.

22. "Международна спортна проява" е спортна проява, чийто ръководен орган или орган за назначаване на технически лица е Международният олимпийски комитет, Международният параолимпийски комитет, международна спортна организация, организация за спортни прояви от най-висок ранг или друга международна спортна организация.

23. "Международен стандарт" е стандарт, приет от САА в подкрепа на кодекса. Спазването на международен стандарт (за разлика от спазването на всякакви други норми, практики или процедури) е достатъчно условие, за да се счита, че разписаните в него процедури са били осъществени правилно. Международните стандарти включват и издадените съгласно тях технически документи.

24. "Метаболит" е субстанция, произведена от организма на спортист чрез процес на биотрансформация.

25. "Национална антидопингова организация" е юридическо лице, което всяка държава обособява като притежател на основните правомощия и отговорности на национално ниво, свързани с приемането и прилагането на антидопингови правила, ръководенето на вземане на проби, управлението на резултати от проверки и провеждането на изслушвания, или юридическо лице, което се обособява от няколко държави, за да им служи като регионална антидопингова организация. Ако такъв орган не бъде обособен от компетентните публични власти на съответната държава, неговите функции се поемат от националния олимпийски комитет или от обособен от него орган.

26. "Национален олимпийски комитет" е организация, призната от Международния олимпийски комитет. В Република България национален олимпийски комитет е Българският олимпийски комитет.

27. "Неблагоприятен аналитичен резултат" е резултат, отразен в доклад от лаборатория или друга одобрена от САА организация, съгласно който в дадена проба е установено - съобразно Международния стандарт за лаборатории и техническите документи към него - наличие на забранена

субстанция или нейни метаболити или маркери (включително завишени количества ендогенни субстанции) или доказателство за използване на забранен метод.

28. "Непълнолетно лице" е физическо лице, което не е достигнало пълнолетие съобразно приложимите закони в държавата, в която живее.

29. "Опит" е доброволно предприемане на действие, чиято цел е извършване на нарушение на антидопинговите правила. Няма нарушение на антидопинговите правила единствено въз основа на опит за извършване на нарушение, ако лицето се откаже от опита преди разкриването му от трето лице, което не е замесено.

30. "Организации за спортни прояви от най-висок ранг" са континенталните сдружения от национални олимпийски комитети и други международни многоспортови организации, които функционират като ръководни органи на континентални, регионални и други международни спортни прояви.

31. "Отборен спорт" е спорт, в чиито състезания е позволена смяната на играчи.

32. "Период на спортната проява" е времето между началото и края на дадена спортна проява съгласно установеното от нейния ръководен орган.

33. "Подписали страни" са юридическите лица, които са подписали кодекса и са дали съгласие за неговото спазване, като например Международният олимпийски комитет, международните спортни организации, Международният параолимпийски комитет, националните олимпийски комитети, националните параолимпийски комитети, организациите за спортни прояви от най-висок ранг, националните антидопингови организации и САА.

34. "Притежаване" е действителното физическо притежаване или действие, което може да бъде изтълкувано като притежаване (което се признава само ако лицето има изключителен контрол над забранена субстанция или забранен метод или над помещение, в което има забранена субстанция или забранен метод); при условие обаче че лицето няма изключителен контрол над забранена субстанция или забранен метод или над помещение, в което има забранена субстанция или забранен метод, дадено действие може да бъде изтълкувано като притежаване само ако лицето е знаело за наличието на забранената субстанция или забранения метод и е възнамерявало да упражни контрол над него. Няма нарушение на антидопинговите правила единствено въз основа на притежаване, ако преди получаване на известие за нарушението лицето е предприело нужните действия, за да докаже, че не е възнамерявало да притежава забранената субстанция или забранения метод и е отрекло, че ги притежава, посредством изрично деклариране на това пред антидопингова

организация. Закупуването (включително по електронен път или по друг начин) на забранена субстанция или забранен метод съставлява притежаване от страна на закупилото ги лице независимо от всичко, което противоречи на това в определението.

35. "Проба "А" е биологичен материал, взет от спортист за първоначален лабораторен допингов анализ.

36. "Проба "Б" е биологичен материал, взет от спортист за контролен лабораторен допингов анализ.

37. "Проба или спесимен" е биологичен материал, взет с цел допингов контрол, който се разделя на две части, маркирани като проба "А" и проба "Б".

38. "Регистър на спортистите за тестване" е регистърът на високоразрядните спортисти, подлежащи на състезателно и извънсъстезателно тестване, който всяка международна спортна организация и национална антидопингова организация изготвя във връзка със своя план за разпределение на проверките. Антидопинговият център публикува списък, в който идентифицира спортистите от своя регистър на спортистите за тестване поименно или въз основа на ясно определени, специфични критерии.

39. "САА" е Световната антидопингова агенция.

40. "Световен антидопингов кодекс" е кодексът, приет на 5 март 2003 г. в Копенхаген от САА и включен в приложение 1 към Международната конвенция за борба с употребата на допинг в спорта, ратифицирана със закон от Народното събрание (ДВ, бр. 105 от 2006 г.).

41. "Свързано лице" е всяко лице, участващо в процеса на допинговия контрол, върху което подлежащото на допингов контрол лице може да упражни пряко или непряко определящо влияние:

а) съпрузите или лицата, които се намират във фактическо съжителство, роднини по права линия - без ограничения, по сребрена линия - до четвърта степен включително, и роднините по сватовство - до втора степен включително;

б) лицата, едно от които участва в управлението на лицензираната спортна организация, която е регистрирала състезателните права на другото лице или то е неин състезател;

в) лицата, едно от които е прехвърлило трансферните си права или други права, произтичащи от качеството му на спортист, на другото лице;

г) лицата, едно от които е направило дарение или спонсорство в полза на другото или на лицензираната спортна организация, която е регистрирала или е носител на състезателните права на другото лице;

д) лицата, едно от които е направило реклама в полза на другото или на лицензираната спортна организация, която е регистрирала или е носител на състезателните права на другото лице.

42. "Списък на забранените субстанции и методи" е списъкът на САА, в който са посочени забранените субстанции и забранените методи.

43. "Спортист" е всяко лице, което участва в спортна дейност на международно (съобразно определеното от всяка международна спортна организация) или национално ниво (съобразно определеното от всяка национална антидопингова организация, включително, но не само, лицата от нейния регистър на спортистите за тестване), както и всеки друг състезател, попадащ по друг начин под юрисдикцията на подписала страна или на друга приемаща кодекса спортна организация.

44. "Спортист на международно ниво" е спортист, който е включен в Регистъра на спортистите за тестване от една или повече международни спортни организации.

45. "Спортист на национално ниво" е спортист, който не е спортист на международно ниво и е включен в Регистъра на спортистите за тестване на Антидопинговия център.

46. "Спортна проява" е серия от единични състезания, провеждани от един ръководен орган (например олимпийски игри, световни, европейски и държавни първенства и др.).

47. "Състезание" е единична надпревара, двубой, мач или единично спортно съревнование. За етапните надпревари или други спортни съревнования, където наградите се дават на дневна или друга междинна база, разликата между състезание и спортна проява се определя според правилника на съответната международна спортна организация.

48. "Състезателно тестване/тестване по време на състезание" е тестване, извършено в периода от 12 часа преди началото на състезание, в което спортистът е заявен за участие, до приключване на състезанието и свързаната с него процедура по вземане на проби.

49. "Тестване" са частите от процедурата по допингов контрол, включващи изготвянето на плана за разпределение на проверките и вземането, запечатването, съхраняването и транспортирането на проби до лабораторията.

50. "Трафик" е продаването, даването, транспортирането, изпращането, доставянето или разпространяването (по физически, електронен или друг начин) на забранени субстанции и забранени методи от спортист, длъжностно или друго лице, което е под юрисдикцията на антидопингова организация, до трети лица, но при условие че настоящото определение не включва действията на добросъвестни медицински лица, при които е използвана забранена субстанция за реални и правомерни терапевтични цели или поради друга уважителна причина; както и действия, включващи забранени субстанции, които не са забранени при извънсъстезателно тестване, освен ако обстоятелствата като цяло демонстрират, че тези забранени субстанции не са предназначени за

реални и правомерни терапевтични цели.

51. "Фалшифициране" е променянето с непочтена цел или по непочтен начин, оказването на непочтено влияние, непочтената намеса, попречването, подвеждането или участието в измамническо поведение с цел промяна на резултати или възпрепятстване на нормалното протичане на процедури, както и предоставянето на неверни данни на антидопингова организация.

52. "Целево тестване" е извършването на подбор на спортисти за тестване, при който конкретни спортисти или групи от спортисти се подбират на неслучаен принцип за тестване в определен час.

Преходни и Заключителни разпоредби

§ 2. В 3-месечен срок от влизането в сила на наредбата всяка лицензирана спортна организация представя на изпълнителния директор на Антидопинговия център антидопингови правила, приети в съответствие с изискванията на наредбата и на Световния антидопингов кодекс.

§ 3. Наредбата се приема на основание чл. 45, ал. 3 от Закона за физическото възпитание и спорта във връзка с разпоредбите на Световния антидопингов кодекс при спазване на принципите за неговото тълкуване и прилагане. При непълноти или противоречие на наредбата със Световния антидопингов кодекс се прилагат нормите на Световния антидопингов кодекс.

§ 4. Процедурите, започнали до влизането в сила на наредбата, се довършват по досегашния ред.

Приложение към чл. 72, ал. 1

	НС	НВПП	ЛЗВ	Ст	УС	
\Второ \нарушен ие \ Първо \ нарушен ие \						
НС	1 - 4 г.	2 - 4 г.	2 - 4 г.	4 - 6 г.	8 - 10 г.	10 г.

						окончательно лишиване от права без право на възстановяване
НИМПП	1 - 4 г.	4 - 8 г.	4 - 8 г.	6 - 8 г.	10 г. - окончателно лишиване от права без право на възстановяване	окончательно лишиване от права без право на възстановяване
ЛЗВ	1 - 4 г.	4 - 8 г.	4 - 8 г.	6 - 8 г.	10 г. - окончателно лишиване от права без право на възстановяване	окончательно лишиване от права без право на възстановяване
Ст	2 - 4 г.	6 - 8 г.	6 - 8 г.	8 г. - окончателно лишиване от права без право на възстановяване	окончателно лишиване от права без право на възстановяване	окончательно лишиване от права без право на възстановяване
УС	4 - 5 г.	10 г. - окончателно лишиване от права без право на възстановяване	10 г. - окончателно лишиване от права без право на възстановяване	окончателно лишиване от права без право на възстановяване	окончателно лишиване от права без право на възстановяване	окончательно лишиване от права без право на възстановяване
ТП	8 г. - окончателно лишиване от права без право на възстановяване	окончателно лишиване от права без право на възстановяване	окончателно лишиване от права без право на възстановяване	окончателно лишиване от права без право на възстановяване	окончателно лишиване от права без право на възстановяване	окончательно лишиване от права без право на възстановяване

НС (Намалена санкция по чл. 66 за нарушение, включващо специфична субстанция): Нарушението на антидопинговите правила е било или трябва да бъде санкционирано с намалена санкция по чл. 67 - 70, тъй като то е включвало специфична субстанция и са били изпълнени останалите условия по тази разпоредба.

НИМПП (Санкция за неподаване на информация за местонахождение и/или пропуснати проверки): Нарушението на антидопинговите правила е било или трябва да бъде санкционирано по чл. 64, ал. 2.

ЛЗВ (Намалена санкция поради липса на значителна вина или небрежност): Нарушението на антидопинговите правила е било или трябва да бъде санкционирано посредством намалена санкция по чл. 65, ал. 2, тъй като спортистът е установил липса на значителна вина или небрежност от негова страна по тази разпоредба.

Ст (Стандартна санкция по чл. 64, ал. 1): Нарушението на антидопинговите правила е било или трябва да бъде санкционирано посредством стандартна санкция от двугодишен срок за лишаване от права на спортист или на съответно друго лице по чл. 64, ал. 1.

УС (Утежнена санкция): Нарушението на антидопинговите правила е било или трябва да бъде санкционирано посредством утежнена санкция по чл. 61, тъй като Антидопинговият център е установил наличие на условията по тази разпоредба.

ТП (Трафик или опит за трафик и прилагане или опит за прилагане на забранени субстанции или забранени методи): Нарушението на антидопинговите правила е било или трябва да бъде санкционирано посредством санкция по чл. 64, ал. 3 и чл. 65, ал. 2 и 3.